

USTAWA O ODPADACH

Komentarz

Daria Danecka, Wojciech Radecki

KOMENTARZE PRAKTYCZNE

WYDANIE

6

USTAWA O ODPADACH

Komentarz

Daria Danecka, Wojciech Radecki

KOMENTARZE PRAKTYCZNE

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

WYDANIE

6

Stan prawny na 1 maja 2022 r.

Wydawca
Izabella Małecka

Redaktor prowadzący
Katarzyna Gierłowska

Opracowanie redakcyjne
Katarzyna Rybczyńska

Projekt okładek serii
Wojtek Janikowski, Przemek Dębowski

prawolubni

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

Szanujemy prawo i własność
Więcej na www.legalnakultura.pl
Polska Izba Książki

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2022

ISBN 978-83-8286-376-5
6. wydanie

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o.
Dział Praw Autorskich
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33
tel. 728 313 462
e-mail: PL-ksiazki@wolterskluwer.com

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

Wstęp

Prawo dotyczące odpadów stało się jednym z najrozleglejszych i najbardziej skomplikowanych segmentów prawa ochrony środowiska w prawie międzynarodowym, prawie Unii Europejskiej i prawie wewnętrznym wielu państw świata. Nie inaczej jest w Polsce. Od kilku artykułów poświęconych tej problematyce w ustawie z 31.01.1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska i jednego rozporządzenia wykonawczego, poprzez 68 artykułów w ustawie z 27.06.1997 r. o odpadach i 80 artykułów w ustawie z 27.04.2001 r. o odpadach doszliśmy do kilkunastu ustaw i kilkudziesięciu aktów wykonawczych, których przedmiotem jest postępowanie z odpadami. Rolę wiodącą w tym zespole norm odgrywa ustawa z 14.12.2012 r. o odpadach, której przepisy są przedmiotem tego komentarza.

Obowiązująca ustawa o odpadach z 2012 r. jest trzecią z kolei poświęconą problematyce odpadów. Dwie poprzednie były przedmiotem komentarzy, pierwsza z 1997 r. – komentarza autorstwa Jana Jerzmańskiego, Marka Mazurkiewicza i współautora tego komentarza¹ druga z 2001 r. – najpierw komentarza pod redakcją Jana Jerzmańskiego², następnie dwóch wydań współautora tego komentarza³.

¹ J. Jerzmański, M. Mazurkiewicz, W. Radecki, *Ustawa o odpadach z komentarzem*, wyd. 1, Wrocław 1998, wyd. 2 uaktualnione, Wrocław 1999.

² M. Bar, M. Bojarski, M. Duczmal, M. Górski, J. Jerzmański, *Ustawa o odpadach. Komentarz*, Wrocław 2002.

³ W. Radecki, *Ustawa o odpadach. Komentarz*, wyd. 1, Warszawa 2006, wyd. 2, Warszawa 2008.

Obowiązująca ustawa z 2012 r. liczyła w wersji pierwotnej 253 artykuły, czyli w porównaniu z poprzednią wzrost w wymiarze ilościowym jest trzykrotny. Rychło po jej wejściu w życie pojawił się pierwszy komentarz⁴. Wkrótce po nim ukazał się komentarz Bartosza Rakoczego i Karoliny Karpus⁵, a po roku monografie Zbigniewa Bukowskiego⁶ i Piotra Korzeniowskiego⁷. Tak więc literatura odnosząca się do tej ustawy jest już dość bogata.

Ustawa o odpadach obowiązująca od 23.01.2013 r. była do 2016 r. dwunastokrotnie nowelizowana. Ukazały się przepisy wykonawcze zastępujące te, które wydane na podstawie ustawy poprzedniej zostały czasowo utrzymane w mocy. Biorąc to wszystko pod uwagę, Wydawnictwo zdecydowało się na kolejne wydanie komentarza.

Nowe, 4. wydanie komentarza ukazało się w 2016 r.⁸ Po nim ustawa o odpadach była jeszcze szesnastokrotnie nowelizowana oraz ukazały się dotychczas brakujące akty wykonawcze do niej. Literatura wzbogaciła się m.in. o monografię Elżbiety Zębek⁹.

Kolejne, 5. wydanie komentarza napisaliśmy już razem¹⁰.

Wprawdzie od ukazania się tego komentarza minęły zaledwie dwa lata, ale w tym czasie ustawa była dziewięciokrotnie nowelizowana, co najmniej dwie nowelizacje zasługują na miano może nie fundamentalnych, ale na pewno wielce znaczących, wobec czego nasz komentarz z 2020 r. w pewnej części utracił aktualność. Literatura prawnicza dotycząca odpadów wzbogaciła się o wiele pozycji, przede wszystkim o ceną monografię Marka Górskiego¹¹.

⁴ W. Radecki, *Ustawa o odpadach. Komentarz*, wyd. 3, Warszawa 2013.

⁵ B. Rakoczy, K. Karpus, *Ustawa o odpadach. Komentarz*, red. B. Rakoczy, Warszawa 2013.

⁶ Z. Bukowski, *Prawo gospodarki odpadami*, Poznań 2014.

⁷ P. Korzeniowski, *Model prawny systemu gospodarki odpadami. Studium administracyjno-prawne*, Łódź 2014.

⁸ W. Radecki, *Ustawa o odpadach. Komentarz*, wyd. 4, Warszawa 2016.

⁹ E. Zębek, *Zasady gospodarki odpadami w ujęciu prawnym i środowiskowym*, Olsztyn 2018.

¹⁰ D. Danecka, W. Radecki, *Ustawa o odpadach. Komentarz*, Warszawa 2020.

¹¹ M. Górski, *Usuwanie odpadów*, Warszawa 2021.

Wszystko to sprawiło, że Wydawnictwo i my zdecydowaliśmy się na kolejne, 6. wydanie Komentarza. Utrzymaliśmy układ stosowany w poprzednich wydaniach. Rozpoczynamy od zarysowania krótkiej historii polskiej regulacji dotyczącej odpadów oraz próby teoretycznego umiejscowienia ustawy o odpadach w polskim systemie prawnym, po czym przechodzimy do komentowania kolejnych artykułów ustawy.

W komentarzu uwzględniamy w niezbędnym zakresie problematykę opłat i administracyjnych kar pieniężnych uregulowanych w Prawie ochrony środowiska. Pominięcie tych zagadnień w ustawie o odpadach sprawiłoby, że komentarz byłby ze względów praktycznych niepełny.

Stosunkowo znaczną uwagę przywiązujemy do odpowiedzialności karnej nie tylko za wykroczenia, co jest przedmiotem regulacji ustawy o odpadach, lecz także za przestępstwa, co jest przedmiotem Kodeksu karnego. Nie wpadając w przesadę i nie uznając odpowiedzialności o charakterze penalnym za podstawowy środek prawny w ochronie środowiska, uważamy jednak, że jest to środek ważny, zasługujący na szersze zaprezentowanie także w komentarzu do ustawy o odpadach. Znaczną wagę przywiązujemy także do odpowiedzialności za delikty administracyjne, która jest nowym rodzajem odpowiedzialności o charakterze penalnym, coraz częściej wchodzącym w miejsce odpowiedzialności nie tylko za wykroczenia, ale nawet za przestępstwa.

Komentarz kierujemy przede wszystkim do służb ochrony środowiska w organach administracji publicznej i w podmiotach gospodarczych, do organów inspekcyjnych, a także do organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości.

Uwzględniamy stan prawny na dzień 1.05.2022 r.

Wrocław, w maju 2022 r.

Daria Danecka i Wojciech Radecki

CZĘŚĆ I

Wprowadzenie do problematyki odpadów

1. Rozwój przepisów o odpadach

1. Przepisy rangi ustawowej bezpośrednio dotyczące postępowania z odpadami pojawiły się w prawie polskim 42 lata temu, kiedy weszła w życie ustawa z 31.01.1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz.U. Nr 3, poz. 6, tekst jedn.: z 1994 r. Nr 49, poz. 196 ze zm.). Ustawa ta zdefiniowała odpady jako zużyte przedmioty oraz substancje stałe, a także niebędące ściekami substancje ciekłe, powstające w związku z bytowaniem człowieka lub działalnością gospodarczą, nieprzydatne w miejscu lub czasie, w którym powstały, i uciążliwe dla środowiska (art. 3 pkt 5), a zanieczyszczenie odpadami zaliczyła do uciążliwości dla środowiska, w pewnych sytuacjach zwanych uciążliwościami szkodliwymi (art. 3 pkt 6).

Definicja odpadów została oparta na dwóch kryteriach: „nieprzydatności” i „uciążliwości”. Pierwsze z nich zostało zrelacjonowane do miejsca lub czasu powstania odpadów, a zamieszczony w definicji wyraz „lub”, wskazujący na alternatywę zwykłą, prowadził do niepodważalnego w świetle logiki formalnej (alternatywa zwykła jest prawdziwa, jeżeli co najmniej jeden z jej członów jest prawdziwy, a mogą być prawdziwe i oba, fałszywa zaś tylko wtedy, gdy oba jej człony są fałszywe) wniosku, że zużyte przedmioty lub substancje „odpadowe” (w znaczeniu technicznym lub potocznym) były odpadami w znaczeniu prawnym, jeżeli:

- 1) były nieprzydatne w miejscu i czasie powstania,
- 2) były nieprzydatne w miejscu powstania, choć były przydatne w czasie powstania,
- 3) były nieprzydatne w czasie powstania, choć były przydatne w miejscu powstania.

Wobec tego zużyte przedmioty lub substancje nie były odpadami tylko wtedy, gdy były przydatne w miejscu i czasie powstania.

Drugie kryterium – „uciążliwości” – miało charakter jawnie tautologiczny. Otóż definicja odpadów nie wymagała uciążliwości szkodliwych, wystarczały zwykłe, tymczasem uciążliwością zwykłą było zanieczyszczenie odpadami, a żaden przepis ustawy nie definiował samego pojęcia zanieczyszczenia. Wynikało stąd, że każdy odpad był uciążliwy już tylko dlatego, że był odpadem.

Materialnoprawna problematyka odpadów została uregulowana w rozdziale 8 „Ochrona środowiska przed odpadami i innymi zanieczyszczeniami” działu II „Podstawowe kierunki ochrony środowiska”. Rozdział ten składał się z zaledwie sześciu artykułów, spośród których:

- art. 53 nakładał na jednostki organizacyjne oraz osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, w wyniku której powstają odpady, obowiązek chronienia środowiska przed zanieczyszczeniem, niszczeniem lub innym ujemnym oddziaływaniem odpadów, a jako kierunek priorytetowy wskazywał na gospodarcze wykorzystanie odpadów;
- art. 54 złożony z czterech ustępów:
 - wskazywał, że odpady, których nie można wykorzystać gospodarczo, likwiduje się lub unieszkodliwia, gromadzi albo wylewa w miejscach wyznaczonych na ten cel w planach zagospodarowania przestrzennego (ust. 1),
 - nakładał obowiązek likwidacji, unieszkodliwiania albo uporządkowanego gromadzenia lub wylewania na jednostki organizacyjne i osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, w wyniku której powstają odpady (ust. 2),
 - wprowadzał obowiązek uzgadniania z organem administracji sposobu usuwania i unieszkodliwiania odpadów grożących skażeniem lub zakażeniem i innych szczególnie szkodliwych dla środowiska (ust. 3),
 - rozciągał regulacje dotyczące odpadów na usuwanie i likwidację surowców, produktów i innych materiałów uznanych za nieprzydatne do wykorzystania gospodarczego (ust. 4);

USTAWA

z dnia 14 grudnia 2012 r.

o odpadach^{1,2}

(tekst jedn. Dz.U. z 2022 r. poz. 699 ze zm.)

¹ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy Rady 78/176/EWG z 20 lutego 1978 r. w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz.Urz. WE L 54 z 25.02.1978, str. 19, ze zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 71);
- 2) dyrektywy Rady 86/278/EWG z 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz.Urz. WE L 181 z 04.07.1986, str. 6, ze zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 265);
- 3) dyrektywy Rady 91/271/EWG z 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40, ze zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 26);
- 4) dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10 ze zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 13, str. 349);
- 5) dyrektywy Rady 96/59/WE z 16 września 1996 r. w sprawie unieszkodliwiania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli (PCB/PCT) (Dz.Urz. WE L 243 z 24.09.1996, str. 31; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 3, str. 75);

- 6) dyrektywy Rady 1999/31/WE z 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.Urz. WE L 182 z 16.07.1999, str. 1 ze zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 228);
- 7) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz.Urz. WE L 269 z 21.10.2000, str. 34, ze zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 224);
- 8) dyrektywy 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów (Dz.Urz. WE L 332 z 28.12.2000, str. 91, ze zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 353);
- 9) (uchylony);
- 10) dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE (Dz.Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 15, ze zm.);
- 11) dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz.Urz. UE L 266 z 26.09.2006, str. 1, ze zm.);
- 12) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz.Urz. UE L 312 z 22.11.2008, str. 3);
- 13) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17);
- 14) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz.Urz. UE L 197 z 24.07.2012, str. 38, ze zm.).

Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013 z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie recyklingu statków oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 i dyrektywę 2009/16/WE (Dz.Urz. UE L 330 z 10.12.2013, str. 1).

² Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej dnia 26 kwietnia 2012 r. pod numerem 2012/0263/PL, zgodnie z art. 16 dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, ze zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 13, str. 349), oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz.U. Nr 239, poz. 2039), wdrażającego postanowienia dyrektywy 98/34/WE z 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, ze zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337).

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

ROZDZIAŁ 1

Zakres ustawy

Art. 1. [Przedmiot regulacji]

Ustawa określa środki służące ochronie środowiska, życia i zdrowia ludzi przez zapobieganie powstawaniu odpadów i zmniejszenie ich ilości oraz negatywnego wpływu wytwarzania odpadów i gospodarowania nimi, a także przez zmniejszenie całkowitego wpływu użytkowania zasobów oraz poprawę efektywności takiego użytkowania, w celu przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym.

Ustawodawca zmienił treść art. 1 przez art. 1 pkt 1 ustawy z 17.11.2021 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 2151).

W art. 1 ustawodawca wskazuje, że przepisy ustawy o odpadach służą ochronie środowiska, życia i zdrowia ludzi, a przedmiotem regulacji ustawy są środki:

- 1) zapobiegające powstawaniu odpadów i zmniejszeniu ich ilości oraz negatywnego wpływu wytwarzania odpadów i gospodarowania nimi;
- 2) zmniejszające całkowity wpływ użytkowania zasobów oraz poprawę efektywności takiego użytkowania, w celu przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym.

W świetle art. 1 ustawa jawi się jako ustawa nie tylko ochronna (pkt 1), lecz także gospodarcza (pkt 2).

Ustawodawca jednak nie zdefiniował pojęcia gospodarki o obiegu zamkniętym (GOZ). Gospodarka o obiegu zamkniętym (ang. *circular economy*) jest koncepcją zmierzającą do racjonalnego wykorzystania zasobów i ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko wytwarzanych produktów, które – podobnie jak materiały oraz surowce – powinny pozostawać w gospodarce tak długo, jak jest to możliwe, a wytwarzanie odpadów powinno być jak najbardziej zminimalizowane¹.

Istnieje wiele koncepcji na temat tego, skąd wywodzi się idea GOZ. Wskazuje się, że ma ona swoje źródło w koncepcji zrównoważonego rozwoju, traktowanej jako zasada ochrony środowiska od konferencji z Rio w 1992 r.² W komunikacie „Ku gospodarce o obiegu zamkniętym: program «zero odpadów dla Europy»” zwrócono uwagę na to, że Europa może odnieść korzyści gospodarcze i środowiskowe z lepszego wykorzystania ograniczonych zasobów. Najistotniejszym dokumentem w tym zakresie jest komunikat zatytułowany „Zamknięcie obiegu – plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym”³.

¹ Definicja według: <https://www.gov.pl/web/klimat/goz> (dostęp: 14.02.2022 r.).

² Zob. M. Górski, *Wartości chronione w przepisach odpadach* [w:] *Aksjologia prawa administracyjnego*, t. II, red. J. Zimmermann, Warszawa 2017, s. 371–372; por. E. Jastrzębska, *Gospodarka o obiegu zamkniętym – nowa idea czy stare podejście? Dobre praktyki społecznie odpowiedzialnych przedsiębiorstw*, „Prace Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu” 2017/491, s. 220 i n.; D. Pieńkowski, E. Kośmicki, *Funkcja produkcji gospodarki zamkniętego obiegu*, „Ekonomia i Środowisko” 2016/2(57).

³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z 2.12.2015 r. „Zamknięcie obiegu –

Podstawowym założeniem przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym jest utrzymywanie wartości produktów, materiałów i zasobów w gospodarce tak długo, jak to możliwe, a wytwarzanie odpadów ograniczone do minimum. Dzięki temu ma zostać zwiększona konkurencyjność UE, chroniąc przedsiębiorstwa przed niedoborem zasobów i niestabilnością cen, dając nowe możliwości biznesowe i oraz innowacyjne, wydajniejsze sposoby produkcji i konsumpcji⁴. W dokumencie z 11.03.2020 r. zatytułowanym „Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy”⁵ przewidziano nową strategię przemysłową UE, zakładającą stopniowe, ale nieodwracalne przejście na zrównoważony system gospodarczy⁶.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 11.09.2019 r. wskazał, że w art. 17 ustawy o odpadach hierarchia sposobów postępowania z odpadami ma służyć przede wszystkim osiągnięciu celów wynikających z modelu gospodarki w obiegu zamkniętym⁷.

Pierwsze działania Polski prowadzone w kierunku transformacji do GOZ widoczne są w wydanych już w 2016 r. aktach wewnętrznych. Warto zwrócić uwagę na zarządzenie nr 33 MR z 24.06.2016 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw Gospodarki o Obiegu Zamkniętym (Dz.Urz. MR poz. 31), na podstawie którego powołano zespół będący organem pomocniczym Ministra Rozwoju; oraz zarządzenie nr 16 MR z 18.09.2020 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw gospodarki o obiegu zamkniętym (Dz.Urz. MR poz. 21), na podstawie którego

plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym”, COM(2015) 614 final, <https://eur-lex.europa.eu/> (dostęp: 24.03.2020 r.).

⁴ Tamże, s. 2.

⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z 11.03.2020 r., „Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy”, COM(2020) 98 final, <https://eur-lex.europa.eu/> (dostęp: 24.03.2020 r.), zwany dalej: planem.

⁶ Szerzej D. Danecka, *Nowy plan UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym*, „Aura” 2020/5, s. 10–13.

⁷ Wyrok NSA z 11.09.2019 r., II OSK 2525/17, LEX nr 2739886.

W komentarzu wyjaśniono obowiązki wytwórców odpadów, posiadaczy odpadów gospodarujących nimi, sprzedawców i pośredników w obrocie oraz organów administracji publicznej. Szczegółowo zaprezentowana została problematyka klasyfikacji odpadów i ich magazynowania, tryb zwyczajny i nadzwyczajny usuwania odpadów, kwestie wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów. Omówiono też zabezpieczenie roszczeń, tematykę opłat oraz administracyjnych kar pieniężnych uregulowanych w prawie ochrony środowiska, a także odpowiedzialność karną za wykroczenia i przestępstwa określone w przepisach Kodeksu karnego.

W szóstym wydaniu uwzględniono najnowsze zmiany dotyczące m.in.:

- nowego brzmienia przepisów regulujących wydawanie decyzji środowiskowych oraz decyzji inwestycyjnych,
- wydłużenia okresu magazynowania wszystkich rodzajów odpadów do 3 lat,
- sankcji karnych za nieprzestrzeganie przepisów,
- dostosowania przepisów o recyklingu oraz wykorzystaniu poddanych recyklingowi odpadów,
- wprowadzenia katalogu środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów,
- wprowadzenia regulacji zbioru odpadów budowlanych i rozbiórkowych.

Publikacja jest przeznaczona dla podmiotów gospodarujących odpadami, organów administracji rządowej i samorządowej kontrolujących przestrzeganie ustawy oraz organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości wdrażających instrumenty odpowiedzialności prawnej za naruszenie jej postanowień.

Daria Danecka – doktor nauk prawnych; adiunkt w Instytucie Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk; autorka kilkudziesięciu publikacji naukowych z zakresu prawa ochrony środowiska, prawa administracyjnego, prawa karnego oraz teorii prawa.

Wojciech Radecki – profesor doktor habilitowany nauk prawnych, doktor honoris causa Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach; emerytowany kierownik wrocławskiego Zakładu Zagadnień Prawnych Kształtowania i Ochrony Środowiska Instytutu Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk; specjalizuje się w problematyce prawa karnego oraz prawa ochrony środowiska, z ukierunkowaniem na ochronę przyrody, leśnictwo, łowiectwo i rybactwo; autor lub współautor prawie 200 książek i ponad 2000 publikacji o charakterze naukowym i popularyzatorskim.

9 788382 863765 W06P01

Kup e-book i czytaj
w aplikacji Smarteca

ISBN 978-83-8286-376-5

9 788382 863765

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA: 801 04 45 45

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL

WWW.PROFINFO.PL

